

РЕШЕНИЕ

№ 21952

гр. София, 02.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в публично заседание на 30.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **1308** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 27, ал. 1 от Закон за управление на средствата от европейските фондове при споделено управление (загл. изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба на Изпълнителна агенция по околна среда /ИАОС/ срещу Решение №-3 от 09.01.2026 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ /ОПОС/, с което е определена финансова корекция в размер на 5 % от допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020 разходи, представляващи средства от ЕФСУ по сключения за обособена позиция 2, договор № 3730/ 18.04.2019 г., с изпълнител Консорциум „Д.-Партицип“ Д., на стойност 1 864 676,37 евро без ДДС.

С жалбата се твърди нищожност на оспорвания акт на осн. чл.177, ал.2 от АПК като постановен в противоречие на Р № 5972/15.05.2024г. по адм.д. № 449/2024 на ВАС, VII отделение и Р №11824/21.11.2025г. по адм.д. № 7606/2025г, на ВАС, VII отделение. Навеждат се твърдения за липса на мотиви и неправилно приложение на закона. Оспорват се констатациите за установена нередност. По същество от съда се иска отмяна на оспорвания акт. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. М., който поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът - Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ /ОПОС/ се представлява от главен експерт Н., която моли съда да отхвърли жалбата и присъди в ползва на ответника юрисконсултско възнаграждение

СПП се представлява от прокурор З., който счита жалбата за основателна, а решението за

недопустимо. В допълнение счита, че решението е постановено в разрез с разпоредбата на чл.71, ал.4 от ЗУСЕФСУ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III отделение, 80-ти състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Със заповед № РД-481 от 29.08.2016 г./л.29 от делото/, на министъра на околната среда и водите на Изпълнителна агенция по околна среда /ИАОС/ е предоставена безвъзмездна финансова помощ по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна помощ В.-3.003 „Анализи и проучвания на видовете и типовете местообитания в България, предмет на докладване съгласно чл. 17 от Директивата за местообитанията и чл. 12 от Директивата за птиците“, по приоритетна ос 3 „Натура 2000 и биоразнообразие“ на ОПОС за изпълнението на проект „Анализи и проучвания на видове и природни местообитания, предмет на докладване съгласно чл. 17 от Директивата за местообитанията и чл. 12 от Директивата за птиците“ в размер на 18 122 412,00 лв., от които 15 404 050,20 лв. от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) и 2 718 361,80 лв. - национално съфинансиране от държавния бюджет на Република България.

С Решение № 20 от 25/08/2017г. /л.41 и следващите/, изпълнителният директор на ИАОС е открил процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Избор на изпълнители за извършване на анализи и проучвания на видовете и природните местообитания в България, предмет на докладване съгласно чл. 17 от Директивата за местообитанията и чл. 12 от Директивата за птиците“ с три обособени позиции: ОП №1: „Анализи и проучвания на видовете и типовете местообитания в България, предмет на докладване съгласно чл. 17 от Директивата за местообитанията (92/43/ЕИО)“; ОП №2: „Анализи и проучвания на видовете птици в България, предмет на докладване съгласно чл. 12 от Директивата за птиците (2009/147/ЕО)“ и ОП №3: „Контрол и валидиране на резултатите от извършените анализи и проучвания на видовете и природните местообитания в България, предмет на докладване съгласно чл. 17 от Директивата за местообитанията и чл. 12 от Директивата за птиците“.

Документацията за обществената поръчка, ведно със съставените протоколи и сключените договори е публично достъпна на http://eea.government.bg/bg/obyavi/obshtestveniporachki-2017/15_OTP.

В методиката за определяне на комплексната оценка на офертите е предвидено, че обществената поръчка се възлага въз основа на „икономически най-изгодната оферта“, която се определя въз основа на критерий за възлагане „оптимално съотношение качество/цена“ съгласно чл. 70, ал. 2, т. 3 ЗОП. За „икономически най-изгодна“ се определя тази оферта, която има най-висока Комплексна оценка (КО). КО има максимална стойност 100 точки и се формира от два показателя: показател „Професионална компетентност на персонала“ (П.) с максимална стойност 100 точки и относителна тежест 50 % и показател „Предложена цена“ (ПЦ) с максимална стойност 100 точки и относителна тежест 50 %.

По ОП № 2 оценката по показател ПЦ се изчислява по формулата: $ПЦ = ПЦЕ1 + ПЦЕ2 + ПЦЕ3 + ПЦЕ4$ (където ПЦЕ1, ПЦЕ2, ПЦЕ3 и ПЦЕ4 са минималните предложени цени на етапи 1, 2, 3 и 4). За предложената цена за изпълнение на етап 1 и етап 3 е установена тежест по 35 %, за етап 2 - 20 % и за етап 4 - 10 %.

В Протокол № 3 от 20.09.2018 г. на комисията по разглеждане и оценка на офертите по ОП № 2 относно ценовото предложение на Д. „Енвимон“ е установено следното: „Не съществува неяснота в ценовото предложение на участника Д. „Енвимон“ и е установима действителната воля на участника при офертиране на ценовото предложение. Предвид констатирани разлики в ценовите

предложения на двамата участника по отделните етапи, комисията реши на основание чл. 54, ал. 13 от Правилника за прилагане на закона за обществените поръчки (ППЗОП) да изиска разяснение за данни, заявени от участниците и по-точно разяснение за начина на формиране на цените по отделните етапи.“ В протокола е отразено, че в определения от комисията срок не е постъпило писмено разяснение относно формирането на предлаганата цена по отделните етапи от страна на участника Д. „Енвимон“, поради което комисията предлага да бъде отстранен на основание чл. 107, т. 2, б. „а“ ЗОП. Мотивите са, че с непредставянето на изискваното от комисията писмено разяснение участникът не е спазил разпоредбата на чл. 54, ал. 13 ППЗОП и предварително обявеното условие в документацията за участие в Раздел III. Изисквания към участниците в процедурата. Изисквания към офертите и необходимите документи. Указания за подготовка на офертите, т. 1. Изисквания към участниците в процедурата, подточка 1.1. Общи изисквания „Участниците трябва да се придържат точно към настоящите указания, обявените от възложителя изисквания и правилата на приложимата и относима нормативна уредба, като всяко отклонение от разпоредбите на ЗОП и ППЗОП и от предварително заложените от възложителя изисквания се явява основание за отстраняване“.

С Решение № 36 от 08.10.2018 г. на изпълнителния директор на ИАОС на основание чл. 107, т. 2, б. „а“ ЗОП Д. „Енвимон“ е отстранено.

На 18.04.2019 г. между ИАОС и Консорциум „Д. - Партицип“ Д. е сключен Договор № 3730 по ОП № 2 с предмет: „Анализи и проучвания на видовете птици в България, предмет на докладване съгласно чл. 12 от Директивата за птиците (2009/147/ЕО)“, на стойност 3 646 990 лв. без ДДС /л.217 от делото/.

На 29.11.2019 г. от ръководителя на УО на ОПОС е издадено решение, с което на ИАОС е определена финансова корекция в размер на 10% от стойността на засегнатите от нарушенията и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС разходи, представляващи средства от ЕСИФ по Договор № 3730 от 18.04.2019 г. с Консорциум „Д. - Партицип“ Д. по ОП №2 и по Договор № 3723 от 09.04.2019 г. с Д. "Екоконсулт НАТУРА 2000" по ОП №3, за нередност за нарушение на чл. 70, ал. 2, т. 3 и ал. 7, т. 3 във вр. с чл. 2, ал. 2 ЗОП, квалифицирано по т. 11, б. „а“ (по ОП №3) и по т. 11, б. „б“ (по ОП №2) от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, както и за нарушение на чл. 107, т. 2, буква „а“ във вр. с чл. 2, ал. 1 ЗОП и чл. 102 от Регламент 966/2012, квалифицирано по т. 15, б. „а“ (по ОП №2) от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

За да постанови решението си, досежно първото прието от него нарушение, ръководителят на УО на ОПОС е приел, че при провеждане на обществената поръчка по ОП №2 и ОП №3, попадащи в обхвата на контрол за законосъобразност, е налице незаконосъобразна методика за оценка в частта относно показател „Предложена цена“. Посочил е, че при методиката за оценка в частта на показателя „Предложена цена“, възложителят не е установил минимални и максимално допустими стойности за изпълнение на отделните етапи от поръчката, а само различна относителна тежест при оценката на предложената цена за изпълнение на отделните етапи. Незаконосъобразността на методиката е обоснована чрез посочване на примери за комбинация от отделни цени, чиито стойности след приложение на формулата дават резултат, съгласно който хипотетичен участник с предложена по-висока комплексна цена получава по-висока оценка по спорния показател от друг хипотетичен участник, предложил по-ниска комплексна такава. Според административния орган по спорния показател „Предложена цена“ участникът с най-ниска цена би следвало да получи най-висока оценка, но заложената формула допуска обратното. Въз основа на горното ръководителят на УО е приел, че методиката не гарантира възлагане на поръчката по

избрания критерий „оптимално съотношение качество/цена“.

Относно констатацията си за незаконосъобразно отстраняване на участник - Д. „Енвимон“, ръководителят на УО е приел, че отстраняването поради непредставяне на поискано разяснение от оферента по реда на чл. 54, ал. 13 ППЗОП, относимо към начина на формиране на предложената от същия цена за всеки един от подлежащите на изпълнение етапи на обществената поръчка, е незаконосъобразно. Изискването на разяснение по заявените данни, касаещи начина на формиране на ценово предложение по отделните етапи от участника Д. „Енвимон“, без да е съществувала неяснота и годна предпоставка за осъществяване на същото, е опорочило действията на помощния орган на възложителя и влече след себе си незаконосъобразност на всички последващи такива, включително и отстраняването на цитирания оферент поради непредставяне на обосновка, съдържаща разяснителна информация.

Решение от 29.11.2019 г. на Ръководителя на УО на ОПОС е било предмет на съдебен контрол по адм.д. 6051/2023г. на АССГ, приключил с окончателно Решение № 5972/15.05.2024г. постановено по адм.д. № 449/2024г. по описа на ВАС /публично достъпни на страниците на съответния съд/. С цитираното решение върховният съд е приел, че:

1. По отношение на нарушението на чл. 70, ал. 2, т. 3 и ал. 7, т. 3 във връзка с чл. 2, ал. 2 ЗОП по Обособена Позиция № 2 правилно е установено допуснатото нарушение, но доколкото по тази позиция не е било налице минимално ниво на конкуренция правилната квалификация на нередността е следвало да бъде по т. 11, б. „а“ от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, а не както УО е посочил по т. 11, б. „б“ от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, макар последната да е по-благоприятна за бенефициента.

2. По отношение на нарушението на чл. 70, ал. 2, т. 3 и ал. 7, т. 3 във връзка с чл. 2, ал. 2 ЗОП по Обособена Позиция № 3 съдът е приел, че правилно е установено допуснатото нарушение и Квалификацията на нередността по т. 11, б. „а“ от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата е правилна.

3. По отношение на нарушението на чл. 107, т. 2, б. „а“ във връзка с чл. 2, ал. 1 ЗОП по ОП № 2 съдът е приел за правилен изводът на административния орган за допуснато нарушение, но нарушението неправилно е квалифицирано като нередност по т. 15, б. „а“ от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

Предвид изложеното съдът е отменил решение от 29.11.2019 г. на ръководителя на УО на ОПОС, в частта с която е определена финансова корекция в размер на 10% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС разходи, представляващи средства от ЕСИФ по Договор № 3730 от 18.04.2019 г. с Консорциум „Д. - Партицип“ Д. по ОП №2, а в останалата част, с която е определена финансова корекция в размер на 10% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС разходи, представляващи средства от ЕСИФ по Договор № 3723 от 09.04.2019 г. с Д. "Екоконсулт НАТУРА 2000" по ОП №3, решението е оставено в сила.

На 01.10.2024 г. от ръководителя на УО на ОПОС е издадено решение, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ, загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.) на ИАОС е определена финансова корекция в размер на 25 % от стойността на засегнатите от нарушенията и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС разходи, представляващи средства от ЕСИФ по Договор № 3730 от 18.04.2019 г. с Консорциум „Д. - Партицип“ Д. по ОП № 2.

Със същото решение на основание чл. 75, ал. 1, изр. 2 ЗУСЕФСУ е определена сума за възстановяване в размер на 656 458,20 лв. без ДДС, представляваща разликата между стойността

на процесната финансова корекция в размер на 25 % и стойността на предходно определена такава в размер на 10 %, извършвана текущо на ниво верификация преди постановяване на Решение № 5972/15.05.2024 г. по адм. д. № 449/2024 г., VII отд. на Върховния административен съд. С посоченото съдебно решение е отменено Решение от 29.11.2019 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Околна среда" 2014-2020 г. в частта, с която на Изпълнителна агенция по околната среда е определена финансова корекция в размер на 10 % от стойността на засегнатите от нарушението и признати от Управляващия орган на Оперативна програма "Околна среда" 2014-2020 г. за допустими разходи по процесния Договор № 3730 от 18.04.2019 г. с Консорциум „Д. – Партицип“ Д. по ОП № 2. Органът посочва, че сумата е изчислена на база отчетени и общо верифицирани разходи по процесния договор.

Административният акт е обоснован с констатации за следните нарушения:

1. нарушение на чл. 70, ал. 2, т. 3 и ал. 7, т. 3, б. „а“ във вр. с чл. 2, ал. 2 ЗОП, квалифицирано като нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ (редакция ДВ, бр. 59 от 2024 г.) (Наредбата за посочване на нередности). Ръководителят на УО на ОПОС е приел, че при провеждане на обществената поръчка по ОП № 2 е налице незаконосъобразна методика за оценка в частта относно показател „Предложена цена“. Според административния орган по спорния показател участникът с най-ниска цена би следвало да получи най-висока оценка, но заложената формула допуска обратното, тъй като е предвидена различна относителна тежест при оценката на предложената цена за изпълнение на отделните етапи. Незаконосъобразността на методиката е обоснована чрез посочване на примери за комбинация от цени за различните етапи, чиито стойности след приложение на формулата дават резултат, съгласно който хипотетичен участник с предложена по-висока комплексна цена получава по-висока оценка по спорния показател от друг хипотетичен участник, предложил по-ниска комплексна такава. Въз основа на горното ръководителят на УО е приел, че методиката не гарантира възлагане на поръчката по избрания критерий „оптимално съотношение качество/цена“.

2. нарушение на чл. 107, т. 2, б. „а“ във вр. с чл. 2, ал. 1 ЗОП, квалифицирано като нередност по т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности в същата редакция. Ръководителят на УО е приел, че отстраняването на участника Д. „Енвимон“ е незаконосъобразно поради непредставяне на поискано разяснение по реда на чл. 54, ал. 13 ППЗОП, относимо към начина на формиране на предложената от същия цена за всеки един от подлежащите на изпълнение етапи на обществената поръчка. Изискването на разяснение относно начина на формиране на ценово предложение по отделните етапи от участника Д. „Енвимон“, без да е съществувала неяснота и съответно необходимост от разяснение, е опорочило действията на помощния орган на възложителя, включително и отстраняването на участника.

Решение от 01.10.2024 г. на Ръководителя на УО на ОПОС е било предмет на съдебен контрол по адм.д. 10308/2024г. на АССГ, приключил с окончателно Решение № 11824/21.11.2025г. постановено по адм.д. № 7606/2025г. по описа на ВАС /л.26 от делото/. С цитираното решение върховният съд е приел, че относно нарушението на чл. 70, ал. 2, т. 3 и ал. 7, т. 3, б. „а“ във вр. с чл. 2, ал. 2 ЗОП органът е дал неправилна правна квалификация на нарушението по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, за която е предвиден размер на финансовата

корекция от 10 %. Прието е, че се установява минимално ниво на конкуренция, предвид че до оценка са допуснати две оферти - на Д. „Енвимон“ и „Д. - Партицип“ Д.

Относно нарушението на чл. 107, т. 2, б. „а“ във връзка с чл. 2, ал. 1 ЗОП съдът е приел, че правната квалификация е вярна. В заключение съдът е извел, че наличието на второто нарушение и правилната му квалификация като нередност са достатъчно основание за определяне на финансова корекция в процесния размер от 25 % предвид забраната по чл. 72, ал. 4 ЗУСЕФСУ за кумулиране на финансови корекции и решението е оставено в сила.

Съдът е отменил решението единствено в частта, с която е разпоредено възстановяване на сумата от 656 458,20 лв. (шестстотин петдесет и шест хиляди четиристотин петдесет и осем лева и 20 стотинки) съобразно изложените в акта мотиви.

С писмо с изх.№ 12-00-1252/11.12.2025г. /л.23 / ръководителят на УО на ОПОС е уведомил бенефициера за констатираните нарушения при провеждане на процедурата, обстоятелствата и причините за налагането на финансовата корекция, и размерът на евентуалната финансова корекция. Предоставена му е възможност за писмено възражение, от която същият се е възползвал в предвидения за това срок /л.18/.

На 09.01.2026г. е издадено обжалваното в настоящето производство решение на ръководителя на УО на ОПОС, с което на ИАОС на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, т. 11, буква „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (загл. изм. - ДВ, бр. 59 от 2024 г.), приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г., изм. и доп., с ДВ, бр. 59 от 12.07.2024 г. във връзка с чл. 3, ал. 1 и чл. 5 от Наредбата, е наложена финансова корекция по пропорционалния метод от стойността на разходите, признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020, представляващи средства от Европейските фондове при споделено управление (ЕФСУ) по смисъла на чл. 1, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, в размер на 5% по договор за обособена позиция 2 с рег. № 3730/18.04.2019 г. сключен с Консорциум „Д.-Партицип“ Д. на стойност 1 864 676.38 евро без ДДС.

За да постанови решението си ръководителят на УО на ОПОС е приел, че при провеждане на обществената поръчка по ОП №2, е налице незаконосъобразна методика за оценка в частта относно показател „Предложена цена“. Посочил е, че при методиката за оценка в частта на показателя „Предложена цена“, възложителят не е установил минимални и максимално допустими стойности за изпълнение на отделните етапи от поръчката, а само различна относителна тежест при оценката на

предложената цена за изпълнение на отделните етапи. Незаконосъобразността на методиката е обоснована чрез посочване на примери за комбинация от отделни цени, чиито стойности след приложение на формулата дават резултат, съгласно който хипотетичен участник с предложена по-висока комплексна цена получава по-висока оценка по спорния показател от друг хипотетичен участник, предложил по-ниска комплексна такава. Според административния орган по спорния показател „Предложена цена“ участникът с най-ниска цена би следвало да получи най-висока оценка, но заложената формула допуска обратното. Въз основа на горното ръководителят на УО е приел, че методиката не гарантира възлагане на поръчката по избрания критерий „оптимално съотношение качество/цена“.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна и е подадена в срок, с оглед на което оспорването е **допустимо**.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна** по следните съображения:

В Държавен вестник, бр. 51 от 01.07.2022 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ), с § 1 на който наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от Министерски съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014 – 2020 г., съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, а съгласно § 73 законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“. Ето защо за настоящото съдебно производство, доколкото същото е с предмет административен акт, издаден по повод управлението на средствата от ЕСИФ, по програма от програмен период 2014-2020 г. се прилагат действащите до изменението с ДВ, бр. 51 от 2022 г. разпоредби на закона и относимите към него подзаконови нормативни актове.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /сега с променено наименование ЗУСЕФСУ/ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕСИФ /сега с променено наименование ЗУСЕФСУ/ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в

чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая съобразно чл. 5 от Устройствения правилник на Министерството на околната среда и водите, приет с ПМС № 208 от 27.09.2017г., ръководител на управляващия орган е министърът на околната среда и водите, който управлява програми и проекти в сферата на своята компетентност, финансирани от предприєдинителните и структурните фондове на Европейския съюз и от други международни финансови институции и донори. С решение на Народното събрание от 16.01.2025 г. за избиране на Министерски съвет на Република България, обнародвано в Държавен вестник, бр. 5 от 17.01.2025г. г-на М. Т. Г. е избран за министър на околната среда и водите. Следователно оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Основателни обаче се явяват доводите, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на чл. 177, ал. 2 АПК. Съгласно посочената разпоредба, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение, са нищожни.

Влязлото в сила съдебно решение се характеризира не само с формална законна сила, т. е. с необжалваемост, стабилитет, но и с материална законна сила, т. е. задължителност, сила на пресъдено нещо. Силата на пресъдено нещо, нейните обективни и субективни предели, определят това, за което и тези, спрямо които властническият държавен акт, каквото е съдебното решение, има действие. Индивидуализиращите елементи на това, за което и на тези, за които решението има действие, са страни, основание, предмет - чл. 177, ал. 1 АПК във вр. с чл. 298, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

В случаите, когато с влязло в сила съдебно решение бъде отменен оспорваният административен акт, на основание чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на съответната форма, непосочване на фактическите и относимите правни основания за издаването му, неизясняване на всички правнозначими факти и без да се отрича спорното материално право, не е налице процесуална пречка за издаване на нов акт, при съобразяване на мотивите на съдебното решение.

При извършване на преценка относно наличието на тъждество между отменения административен акт и повторно постановения такъв, следва да се съпоставят обективизираните в тези актове фактически и правни основания, разгледани в светлината на отменителното съдебно решение. Само наличието на пълно тъждество между тези основания би могло да обоснове нарушаване на изискването на чл. 177, ал. 2 АПК.

Както е отбелязано и в Решение № 11824/21.11.2025г. постановено по адм.д. № 7606/2025г. по описа на ВАС отмяната на предходния акт за финансова корекция поради неправилна квалификация на същото нарушение по т. 14 от Приложение №

1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности (ДВ, бр. 67 от 2019 г.) не е пречка да се издаде нов административен акт. Именно поради това съдът не е констатирал нищожност на обжалваното пред него Решение от 01.10.2024 г. доколкото между него и предходното такова (от 29.11.2019 г.) има само частично съвпадение, тъй като към изписаното от фактическа страна нарушение е била отнесена нова правна квалификация на нередността. Не така обаче стои въпроса с обжалваното в настоящето производство Решение от 09.01.2026г. видно от което има пълно съвпадение между фактическите и правни основания между него и отмененото с Решение № 5972/15.05.2024г. постановено по адм.д. № 449/2024г. по описа на ВАС Решение от 29.11.2019г. Последното е отменено при липса на допуснати процесуални нарушения и констатирано нарушение, но поради грешно дадена според решаващия състав правна квалификация. Повторно издадения и оспорен в настоящето производство АА е на същите фактически и правни основания. Последното не се влияе от факта, че между издаването на двата акта са настъпили изменения в Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление, тъй като нарушението е квалифицирано като нередност по т.11, б.“б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, която няма нова редакция.

По тези съображения и на основание чл. 168, ал. 2 от АПК, съдът следва да обяви за нищожно оспореното Решение №-3 от 09.01.2026 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ /ОПОС/, с което е определена финансова корекция в размер на 5 % от допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020 разходи, представляващи средства от ЕФСУ по сключения за обособена позиция 2, договор № 3730/ 18.04.2019 г., с изпълнител Консорциум „Д.-Партицип“ Д., на стойност 1 864 676,37 евро без ДДС.

За пълнота на изложението съдът намира за необходимо да отбележи и следното: Съгласно изричната разпоредба на чл. 72, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, когато са установени две или повече нередности по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 9 от с.з. се определя една финансова корекция за всички нередности, които засягат един и същ допустим разход. Размерът на дължимата от бенефициера финансова корекция е равен на размера на най-високия процентен показател, приложен за определяне на размера на финансовата корекция за всяка от нередностите, установени с акта по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ. Това законодателно решение сочи, че в акта по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ органът установява наличието на нередности, за които се дължи определяне на финансова корекция, поради включването им в Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 на Наредбата за посочване на нередности. Това е основанието на финансовата корекция, което чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ визира. Но така

установеното основание - наличието на нередност, има само установително действие, не и само по себе си разпоредително, тъй като без определен (определяем) размер на финансовата корекция не може да възникне задължение за нея.

С оглед на това едва след определянето и на размера на финансовата корекция за всяка от установените нередности и след преценка на обстоятелствата по чл. 72, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, органът разпорежда (задължава) бенефициера да изпълни една от определените финансови корекции, т.е. задължение за бенефициера създава разпоредителната част, която определя въз основа на правилото на чл. 72, ал. 4 от ЗУСЕФСУ размер на дължимата от всички определени по основание и размер финансови корекции. Именно това е ликвидното - определено по основание и по размер, задължение, което се възлага на бенефициера с решението по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ.

Това, че са констатирани с няколко акта различни нередности за различни нарушения не отменя изискването на чл. 72, ал. 4 от ЗУСЕФСУ да се определя една корекция за всички нарушения, засягащи едни и същи допустими разходи, чийто размер е равен на най-високия процент, приложен за всяко от тях в актовете по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ. При издаването на нов акт за определяне на финансова корекция поради допуснато друго нарушение, какъвто е оспореното решение в конкретния случай, е необходимо вторият акт да е съобразен с първия, за да не се стига до кумулиране на финансови корекции. В конкретния случай при предходна проверка за законосъобразност на проведената обществена поръчка е наложена финансова корекция на ИАОС в размер на 25 % от стойността на засегнатите от нарушенията и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС разходи, представляващи средства от ЕСИФ по Договор № 3730 от 18.04.2019 г. с Консорциум „Д. - Партицип“ Д. по ОП № 2, която съобразно Решение № 11824/21.11.2025г. постановено по адм.д. № 7606/2025г. по описа на ВАС е влязла в сила.

С оглед влязлото в сила предходно решение на административния орган в конкретния случай са налице две решения по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ с определени отделни и различни финансови корекции за нередности по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, свързани с различни нарушения на ЗОП, засягащи едни и същи допустими разходи по договора с изпълнителя.

В случая, с издаване на оспореното решение са нарушени изискванията на чл. 72, ал. 4 от ЗУСЕФСУ - размерът на определената финансова корекция за всички нарушения да е с размер, равен на най-високия процент, приложен за всяко от нарушенията, доколкото именно с предходното решение той вече е достигнат. При това положение административният акт е незаконосъобразен, постановен в противоречие на закона. В случай като процесния, при издаването на нов акт за определяне на финансова корекция поради допуснато друго нарушение, е

необходимо вторият акт да е съобразен с първия, за да не се стига до кумулиране на финансови корекции.

С оглед изхода на спора и предвид направеното искане, и на основание чл. 143, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 евро, която сума съответства на фактическата и правна сложност на делото и процесуалното му развитие както и 745,87 евро разноски за внесена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 пр. 1 от АПК, във връзка с чл. 177, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за НИЩОЖНО Решение №-3 от 09.01.2026 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ /ОПОС/, с което е определена финансова корекция в размер на 5 % от допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020 разходи, представляващи средства от ЕФСУ по сключения за обособена позиция 2, договор № 3730/ 18.04.2019 г., с изпълнител Консорциум „Д.-Партицип“ Д., на стойност 1 864 676,37 евро без ДДС.

ОСЪЖДА Министерството на околната среда и водите да заплати на Изпълнителна агенция по околна среда разноски по делото в размер на 845,87 евро (осемстотин четиридесет и пет евро и осемдесет и седем евроцената).

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 - дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл. 138 АПК да се изпрати препис от същото.